VI. *Item* ALEXANDER II. [m] [an. 1063. *Romæ.*]

[m] *In Epiſt. proxima notat. indicata.*

Non eſt audienda Miſſa Presbyteri, qui concubinam habet.

[n] Pann. *ibid.* & *l.* 8. *c.* 142.

PRæter hoc autem [n] præcipiendo mandamus, ut nullus Miſſam audiat Presbyteri, quem ſcit concubinam habere indubitanter, vel ſubintroductam mulierem. Unde etiam ſancta Synodus hoc capitulum ſub excommunicatione ſtatuit, dicens. §. 1. Quicumque Sacerdos, Diaconus, Subdiaconus poſt Conſtitutum beatæ memoriæ prædeceſſoris noſtri Sanctiſſimi Papæ Leonis [o], ac Nicolai de caſtitate Clericorum, concubinam palàm duxerit, vel ductam non reliquerit, ex parte omnipotentis Dei, & autoritate Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli præcipimus, & omninò contradicimus, ut Miſſas non cantet, nec Evangelium, aut Epiſtolam ad Miſſam legat, neque in Presbyterio ad Divina officia cum his qui præfatæ Conſtitutioni obedientes fuerint, maneat, neque partem ab Eccleſia ſuſcipiat.

[o] Leo IX. *in Conc. Romano.*

§. 2. Præcipientes etiam ſtatuimus, ut hi prædictorum Ordinum, qui eiſdem Prædeceſſoribus noſtris obedientes caſtitatem ſervaverint, juxta Eccleſias, quibus ordinati ſunt, (ſicut oportet religioſos Clericos) ſimul manducent, & dormiant, & quidquid eis ab Eccleſiis competit, communiter habeant. Et rogantes [α] monemus, ut ad Apoſtolicam, communem ſcilicet vitam, ſummoperè pervenire ſtudeant; quatenus perfectionem cum his conſecuti, qui centeſimo fructu [p] ditantur, in cæleſti patria mereantur adſcribi. Deinde, ut decimæ, & primitiæ, ſeu oblationes vivorum & mortuorum, Eccleſiis Dei fideliter reddantur à Laicis; & ut in diſpoſitione Epiſcoporum ſint, quas qui retinuerint, à Sanctæ Eccleſiæ communione ſeparentur.

[p] *Matth.* 13.

¶ CORR. ROM. [α] *Et rogantes.*] Hæc uſque *ad verſ. deinde*, addita ſunt ex Epiſtola manuſcripta Alexandri, quorum aliqua etiam ſunt in Concilio Nicolai, in quo eſt præterea *ſequens verſiculus*, *Deinde*, qui in Epiſtola Alexandri non eſt.

GRATIAN. 3. *Pars.*

VERÙM principia harum autoritatum contraire videntur Hieronymo, & Auguſtino, & ceteris, qui Chriſti Sacramenta neque [q] in bono, neque in malo homine fugienda oſtendunt; ſicut ſubſequens cauſa Simoniacorum pleniùs demonſtrat. Sed Urbanus ſecundus in Epiſtola deſtinata Præpoſito Sancti Iventii hanc contrarietatem determinat dicens. §. 1. Ad hoc [α] verò quod ſubjungitur in eadem Epiſtola, id eſt, utrùm ſit utendum Ordinationibus, & reliquis Sacramentis à Criminoſis exhibitis; ut ab adulteris, vel Sanctimonialium violatoribus, vel hujuſmodi. Ad hoc, inquam, ita reſpondemus. Si ſchiſmate, vel hæreſi ab Eccleſia non ſeparantur, eorumdem Ordinationes, & reliqua Sacramenta, ſancta & veneranda non negamus, ſequentes Beatum Auguſtinum, qui ſuper Joannem [r] de hujuſmodi tam copioſè, quàm veraciter diſſerit. Ait enim [Baptizat ſervus bonus, ſive ſervus malus: non ſciat ſe ille, qui baptizatur, baptizari, niſi ab illo, qui ſibi tenuit baptizandi poteſtatem.] & *paulò póſt:* [Non horreat columba miniſterium malorum, reſpiciat Domini poteſtatem.] & *infrà.* §. 2. Attamen Deceſſores noſtri Nicolaus, & Gregorius à Miſſis Sacerdotum, quos tales reverà eſſe conſtiterit, fideles abſtinere decreverunt, ut & peccandi licentiam ceteris auferrent, & hujuſmodi ad dignæ pœnitentiæ lamenta revocarent. Scribit hoc Prædeceſſor noſter Gregorius [ſ] Rodulpho Duci Sueviæ, & Bertulpho Duci Carentanorum inter cetera: [Officium Simoniacorum, & in fornicatione jacentium ſcienter nullo modo recipiatis, & quantum poteſtis, tales à ſanctis Miniſteriis [t], ut oportuerit, prohibeatis, &c.] §. 3. Porrò ad hæc, quæ tibi Syllogiſticè in eadem Epiſtola objiciuntur, id eſt, ſi corpus & ſanguis Chriſti non ſunt, & alia, quæ prædiximus, proprias non habent virtutis dignitates, quid agentibus obſunt? Quòd ſi habent; cur ſpernuntur, ſi ab indigno præſumuntur? Ad hæc, inquam, ita reſpondemus; proprias quidem habent virtutis dignitates, ut præfatus Auguſtinus ait ſuper Joannem contra Donatiſtas; ſed agentibus, vel ſuſcipientibus eadem Sacramenta contra præfatorum Pontificum inſtituta (niſi fortè ſola morte interveniente, utpote ne ſine Baptiſmate, vel Communione quilibet humanis rebus excedat) eis, inquam, in tantum obſunt; ut verè [u] idololatræ ſint, cùm talibus & Ordinationum, & Sacramentorum confectio; & aliter quàm præmiſſum eſt, ſcienter ſuſceptio, vehementer à Sanctis Canonibus prohibeantur. Ait enim Samuel Propheta [x]: *Quoniam quaſi peccatum ariolandi eſt repugnare, & quaſi ſcelus idololatriæ nolle acquieſcere.* Hæc de malis Catholicis, qui intra Eccleſiam ſunt. §. 4. Ceterùm Schiſmaticorum, & Hæreticorum Sacramenta, quoniam extra Eccleſiam ſunt, juxta Sanctorum Patrum traditiones, ſcilicet Pelagii, Gregorii, Cypriani, Auguſtini, & Hieronymi, formam quidem Sacramentorum, non autem virtutis effectum habere profitemur, niſi cùm ipſi, vel eorum Sacramentis initiati per manùs impoſitionem ad Catholicam redierint unitatem. Sciendum verò, quòd Canones Apoſtolorum [y], (quorum autoritate Orientalis, & ex parte Romana utitur Eccleſia) & inſignis Cyprianus Martyr [z], & lxxx. Epiſcopi cum eodem Baptiſma Hæreticorum, lavacrum Diaboli appellant. Stephanus [a] verò, & Cornelius Martyres, & Pontifices Romani, & venerabilis Auguſtinus in libro de Baptiſmo [b] eumdem Cyprianum, & præfatos Epiſcopos ob hanc cauſam vehementer redarguunt, affirmantes Baptiſma, ſive ab Hæretico, ſive Schiſmatico, Eccleſiaſtico more celebratum, ratum eſſe: & meritò: quia alia in Baptiſmo, & alia in reliquis Sacramentis conſideratio eſt; quippe cùm & ordine prior, & neceſſarior ſit. Subitò enim morituro, priùs Baptiſmate, quàm Dominici corporis Communione, vel aliis Sacramentis conſulitur, & dum fortè Catholicus non invenitur, ſatius eſt ab Hæretico Baptiſmi Sacramentum ſumere, quàm in æternum perire. Et hanc ſententiam præſcriptorum Pontificum, Cornelii, Stephani, & Auguſtini, ſecuti ſunt Innocentius [c], Siricius [d], Leo [e], Anaſtaſius [f], & magnus Gregorius, & omnis Catholica Eccleſia.

§. 5. Prohibentur ergo de manibus talium Sacerdotum Sacramenta ſuſcipi, non quin ſint vera, quantum ad formam, & effectum: ſed quia, dum hujuſmodi Sacerdotes ſe à populo contemptos viderint, rubore verecundiæ faciliùs ad pœnitentiam provocentur.

[q] I. *q.* I. *neque in homine.*
[r] *Tract.* 5. *ad c.* I. *Joannis, circa medium.*
[ſ] Gregorius VII. *lib.* 2. *Reg. Epiſt.* 45.
[t] Myſteriis.
[u] *al.* ferè.
[x] I. *Reg.* 15.
[y] *Can.* 45. 46. & 47.
[z] *Lib.* I. *Epiſt.* 12. ad Januarium, & *Epiſt.* ad Jubajanum, quæ ante illius Concilium poſita eſt.
[a] In Conc. Steph. I.
[b] Aug. *l.* 7. *contra Donatiſtas.*
[c] Innoc. *Victricio, Epiſt.* I. *c.* 15.
[d] Siricius *Himerio c.* I.
[e] Leo *de conſec. diſt.* 4. *hi de quibus.*
[f] Anaſtaſius *diſt.* 19. *c.* 2. 4. *Pars.*

¶ CORR. ROM. [α] *Ad hoc.*] Hinc uſque ad finem Capitis omnia accepta ſunt *ex Epiſtola Urbani II. L. Præpoſitò Sancti Iventii apud Ticinum*, quæ habetur in vetuſto codice Bibliothecæ Vaticanæ, cujus Epiſtolæ initium, & magna pars habetur infrà, *c. Salvator.* I. *q.* 3. atque in aliquot vetuſtis Gratiani codicibus eſt caput diſtinctum cum rubrica, *De eodem.*

VII. *Item* EX SEXTA SYNODO, *c.* 6. [an. 692. *Conſtantinopoli.*]

Qui uxorem ducere voluerit, ante ordinem Subdiaconatûs hoc faciat.

SI quis eorum [g], qui ad Clerum accedunt, voluerit nuptiali jure mulieri copulari, hoc ante ordinem [7] Subdiaconatûs faciat.

[g] Extrà *de ætat. & qual. c. à multis*, Pann. *l.* 3. *c.* 102.

¶ PITH. [7] *Ordinem.*] V. C. *ordinationem.*

VIII. *Item* EX CONCILIO CARTHAGINENSI III. *c.* 19. [an. 397. *in Africa.*]

Lectores aut uxores ducant, aut continentiam profiteantur.

LEctores [h] [8], cùm ad annos pubertatis venerint, cogantur aut uxores ducere, aut continentiam profiteri.

[h] Pann. *l.* 3. *c.* 111.

¶ PITH. [8] *Lectores &c.*] Aliter C. V.

IX. *Item* GREGORIUS I. Bonifacio Epiſcopo Rhegino, *lib.* 3. *Epiſt.* 5. [an. 593. *Româ in Calabriam Ulteriorem.*]

Subdiaconos continentiam ſervare oportet.

SUbdiaconis [i] tuis hoc, quod de Siculis ſtatuimus, decernimus obſervari, nec illam definitionem noſtram cujuſquam ſinas contumaciâ aut temeritate corrumpi.

[i] Pann. *l.* 3. *c.* 99.

X. *Item* URBANUS II. in Synodo apud Melphiam, *c.* 13. [an. 1089. *in Apulia.*]

Beneficio & Officio careant, qui poſt Diaconatum uxoribus vacant.

EOs [k], qui poſt Subdiaconatum [α] uxoribus vacare volunt, ab omni ſacro Ordine removemus, Officióque, atque Beneficio Eccleſiæ carere decernimus. Quòd ſi ab Epiſcopo commoniti non ſe correxerint, Principibus indulgemus licentiam, ut eorum feminas mancipent ſervituti. Si verò Epiſcopi conſenſerint eorum pravitatibus, ipſi Officii interdictione mulctentur.

[k] Pann. *l.* 3. *c.* 101.

¶ CORR. ROM. [α] *Subdiaconatum.*] Anteà legebatur, *Diaconatum.* Sed emendatum eſt ex aliquot vetuſtis Gratiani exemplaribus, & ex ipſo Concilio, cujus unum exemplar eſt in Bibliotheca Vaticana, & alterum miſſum eſt è Gallia. Diaconis enim numquam in Latina Eccleſia legitur permiſſum fuiſſe conjugium, aut uſum ipſius; quos Siricius, & Innocentius ſemper eadem continentiæ lege cum Epiſcopis & Presbyteris conjunxerunt. Subdiaconis quoque poſt B. Gregorium, & prohibitionem illam, quæ continetur *in c. ante triennium, ſuprà diſt.* 31. eadem lex fuit conſtituta; quam Urbanus II. hic innovandam ſtatuit.

XI. *Item* IDEM Dominico Patriarchæ Gradenſi. [c. an. 1089. *Româ in Venetiam.*]

Excludendi ſunt à ſuorum graduum dignitate Subdiaconi, & deinceps, ſi continentes eſſe nolunt.

ERubeſcant [l] impii, & apertè intelligant judicio Spiritûs Sancti eos, qui in ſacris Ordinibus, Presbyteratu, Diaconatu, Subdiaconatu ſunt poſiti, niſi mulieres abjecerint, & caſtè vixerint, excludendos ab omni eorumdem graduum dignitate. De manifeſtis quidem loquimur: ſecretorum autem, & cognitor Deus, & Judex eſt.

[l] *In c. à multis.* §. *erubeſcant. extrà, de ætat. & qual.* Pann. *l.* 3. *c.* 103.

XII. IDEM in Melphienſi Synodo præſidens dixit, *c.* 12. [an. 1089. *in Apulia.*]

Ad ſacros Ordines non accedat, niſi virgo, aut probatæ caſtitatis.

NEmo ad ſacrum [m] Ordinem permittatur accedere, niſi aut virgo, aut probatæ ſit caſtitatis, & qui uſque ad Subdiaconatum unicam & virginem uxorem habuerit.

[m] *In c. à multis. extrà de ætat. & qual.* Pann. *l.* 3. *c.* 104.

XIII. *Item* IN CONCILIO CARTHAGINENSI V. *c.* 3. [an. 398. *in Africa.*]

In tribus gradibus conſtituti etiam ab uxoribus abſtineant.

PLacuit [n] Epiſcopos, Presbyteros, Diaconos [α] ſecundùm priora ſtatuta [β] etiam ab uxoribus abſtinere; quod niſi fecerint ab Eccleſiaſtico removeantur officio: ceteros verò Clericos ad hoc non cogi, ſed ſecundùm uniuſcujuſque Eccleſiæ conſuetudinem obſervari debere.

[n] Pann. *l.* 3. *c.* 105.

¶ CORR. ROM. [α] *Diaconos.*] Sequebatur, *Subdiaconos.* quæ vox ſublata eſt; quoniam abeſt ab originali, & ab Africano, *c.* 37. & à Carthaginenſi Græco, *c.* 71. & infrà *diſt.* 84. *c. cùm de quorumdam:* quamvis habeatur in Carthaginenſi Codice Canonum, *c.* 5.

[β] *Secundùm priora ſtatuta.*] Græcè eſt, κατὰ τοὺς ἰδίους ὅρους, & Balſamon interpretatur, *tempore vicis ſuæ:* quod ab originalis ſententia alienum eſt.

XIV. *Item* LEO IV. [o] contra Epiſtolam Nicetæ Abbatis. [an. 1054. *Conſtantinopoli.*]

[o] Humbertus Cenomanen. legatus Leonis IX. in Reſponſione contra Nicetam.

In minoribus Ordinibus conſtituti uxorem ducant; niſi voto, aut religioſo habitu prohibeantur.

SEriatim [p], & apertè proſequemur, quid Sancta Romana Eccleſia in gradibus Clericorum agat. Clericos tantùm, Oſtiarios, Lectores, Exorciſtas, Acolythos, ſi extra votum, & habitum Monachi inveniantur, & continentiam profiteri noluerint, uxorem ducere virginem cum benedictione Sacerdotali permittit; non autem viduam, aut repudiatam: quia propter hoc deinceps nec ad Subdiaconatum provehi poterunt: quia nec Laicus non virginem ſortitus uxorem, aut Bigamus ad Clericatum poteſt aſcendere. Quod ſi quis ex præfatis Ordinibus deſiderat ad Subdiaconatum aſcendere, nequibit hoc ſine conſenſu uxoris ſuæ: ut fiat de carnali deinceps ſpirituale conjugium, nemine eos ad hoc cogente. Neque permittitur poſteà uxor jungi eidem marito ſuo carnaliter; nec cuiquam nubere in vita, aut poſt mortem illius.

[p] Pann. *l.* 3. *c.* 107.

XV. *Item* EX CONCILIO CALCHEDONENSI, *c.* 14. [an. 451. *in Bithynia.*]

Non liceat Clericis alterius ſectæ uxorem accipere.

QUoniam [q] in quibuſdam provinciis conceſſum eſt Lectoribus & Pſalmiſtis uxores ducere; ſtatuit ſancta Synodus non licere cuiquam ex his accipere ſectæ [r] alterius uxorem.

[q] Pann. *l.* 3. *c.* 110.
[r] ἑτερόδοξον.

XVI. *Item* IN NICÆNO CONCILIO, *c.* 3. [an. 325. *in Bithynia.*]

Non habitent cum Clericis mulieres, niſi quæ naturali fœdere omnem ſuſpicionem excludunt.

5. *Pars.*

INterdixit [ſ] per omnia ſancta [t] Synodus non Epiſcopo, non Presbytero, non Diacono, vel [9] alicui omnino, qui in Clero eſt, licere ſubintroductam habere mulierem, niſi fortè aut matrem, aut ſororem, aut amitam; aut etiam [α] [10] eas idoneas perſonas, quæ fugiant ſuſpiciones.

[ſ] Burch. *l.* 2. *c.* 109. Anſel. *l.* 7. *c.* 133. & 6. *c.* 202. Ivo, *p.* 6. *c.* 186. Pann. *l.* 3. *c.* 112.
[t] magna.

¶ CORR. ROM. [α] *Aut etiam.*] Græcè eſt, ἢ ἃ μόνα πρόσωπα πᾶσαν ὑποψίαν διαπέφευγεν, id eſt, *vel eas tantùm perſonas, quæ omnem fugerint ſuſpicionem.*

¶ PITH. [9] *Vel.*] V. C. *nec.*

[10] *Aut etiam.*] V. C. *vel eas tantùm perſonas.* Vide Correct. Rom.

XVII. *Item* HIERONYMUS ad Nepotianum de vita Clericorum, & alibi. [c. an. 400. *in Paleſtina.*]

PALEA.

HOſpitiolum [α] tuum aut raró, aut numquam mulierum pedes terant: §. 1. Quia non poteſt [u] [β] toto corde cum Deo habitare, qui feminarum acceſſibus copulatur.

§. 2. Femina [x] [γ] conſcientiam ſecum pariter habitantis exurit. §. 3. Numquam [y] de formis mulierum diſputes.

§. 4. Feminæ [z] nomen tuum noverint [δ]; vultum neſciant.

§. 5. Feminam [a], quam benè videris converſantem, mente dilige, non corporali frequentia [ε]. §. 6. Si bonum [b] eſt mulierem non tangere, malum eſt ergo tangere.

[u] In Epiſt. *ad Ocean.*
[x] *Ibidem.*
[y] In Epiſt. *ad Nepotianum prope finem.*
[z] In Epiſt. *ad Ruſt.*
[a] In Epiſt. *ad Ocean.*
[b] *Lib.* I. *contra Jovin.*

¶ CORR. ROM. [α] *Hoſpitiolum.*] Caput hoc habetur in multis manuſcriptis, & ſine Paleæ nomine. Eſt autem collectum ex variis B. Hieronymi locis, in quibus de vitanda mulierum conſuetudine agitur.

[β] *Non poteſt.*] In Epiſtola ad Oceanum, quæ non putatur eſſe B. Hieronymi, legitur, *Mihi crede, non toto corde cum Domino habitare, &c.*

[γ] *Femina.*] Ibidem paulò ſuperiùs, *flammigero igne percutit femina conſcientiam pariter habitantis, exuritque fundamenta montium.*

[δ] *Noverint.*] Anteà legebatur, *feminæ nomen tuum neſciant.* Emendatum eſt ex aliquot manuſcriptis, & ex Epiſtola Hieronymi ad Ruſticum Monachum.

[ε] *Frequentia.*] In Epiſtola ad Oceanum eſt, *frequentes ornatu.*

XVIII. *Item* GREGORIUS in Dialogo, *lib.* 4. *c.* 2. [an. 593. *Romæ.*]

Presbyter uxorem ſuam quaſi ſororem diligat, & quaſi hoſtem fugiat.

PResbyter [c] quidam ſibi commiſſam regebat Eccleſiam cum magno timore Domini; qui ex tempore accepti Ordinis Presbyteram ſuam ut ſororem diligens, ſed quaſi hoſtem cavens, ad ſe propiùs accedere non ſinebat; eámque ſibi appropinquare nulla occaſione permittens, ab ea ſibi communionem funditùs familiaritatis abſcidit.

[c] Pann. *l.* 3. *c.* 114.

GRATIAN. 6. *Pars.*

PRESBYTERAM verò quam debeamus accipere, oſtendit dicens

XIX. LAODICENSE CONCILIUM, *c.* 11. [c. an. 320. *in Phrygia Pacatiana.*]

Viduæ, vel ſeniores, Presbyteræ appellantur.

MUlieres [α], quæ apud Græcos Presbyteræ appellantur, apud nos viduæ, ſeniores, univiræ, & matricuriæ [11] appellantur, in Eccleſia tamquam ordinatas conſtitui non debere [12].

¶ CORR. ROM. [α] *Mulieres.*] Sic habet priſca verſio. Græcè: περὶ τοῦ μὴ δεῖν τὰς λεγομένας πρεσβύτιδας, ἤτοι προκαθημένας, ἐν ἐκκλησίᾳ καθίστασθαι, id eſt, *Quòd non oporteat eas, quæ Presbyteræ, vel præſidentes dicuntur, in Eccleſia collocari:* quæ eſt Dionyſii verſio, præterquàm in ultimis verbis. Ille enim habet, *Eccleſiis ordinari.* Et videndus eſt Balſamon ad eum locum.

¶ PITH. [11] *Matricuriæ.*] V. C. *matriculariæ.*

[12] *Non debere.*] V. C. *non licebit.*

DIGAMUS, ET QUI PRÆTER UXOREM HABUIT CONCUBINAM, NON ORDINETUR.

DISTINCTIO XXXIII.

GRATIAN. I. *Pars.*

ECCE, quòd in ſacris Ordinibus conſtituti uxores habere non poſſunt; vel ſi bigami aliqui fuerint inventi, ad ſacros Ordines aſcendere non valent. Sed quæritur, ſi quis præter uxorem concubinam habuerit, utrùm in Sacerdotem promoveri valeat. Talis à ſacris Ordinibus autoritate Canonum Apoſtolorum prohibetur: in quibus *c.* XVII. ſic ſtatutum legitur.

I. EX CANONE XVII. Apoſtolorum. [c. an. 281. *in Syria.*]

Secundis nuptiis poſt Baptiſma copulatus, aut concubinam habens ad Sacrum Ordinem conſcendere non valet.

SI quis [a] poſt acceptum [1] Baptiſma ſecundis nuptiis fuerit copulatus, aut concubinam habuerit; non poteſt fieri [b] [2] Epiſcopus, non Presbyter, aut Diaconus, aut prorſus [3] eorum, qui Miniſterio [α] ſacro deſerviunt.

[a] Anſel. *l.* 6. *c.* 143. Ivo, *p.* 8. *c.* 387. al. 151.
[b] *al.* eſſe.

¶ CORR. ROM. [α] *Miniſterio.*] Græcè: τοῦ καταλόγου τοῦ ἱερατικοῦ, id eſt, *qui ſunt in Catalogo Sacerdotali.*

¶ PITH. [1] *Acceptum.*] abeſt in V. C.

[2] *Non poteſt fieri.*] V. C. *non poteſt eſſe non Epiſc.*

[3] *Aut prorſus.*] Add. V. C. *ex numero.*

GRATIAN.

DESERVIENTES ſacro Miniſterio, intelliguntur Subdiaconi, qui calicem Diacono offerunt, & Acolythi, qui cum cereis Diaconos præcedunt; unde & Ceroferarii dicuntur: qui etiam vinum, & aquam præparando calici ſubminiſtrant. Concubina intelligenda eſt præter uxorem; ut iſte ſit ſenſus capituli: [Si quis poſt acceptum ſacrum Baptiſma ſecundis nuptiis fuerit copulatus, aut concubinam duxerit:] diſtinguendum eſt, antequam uxorem duxerit, ſive poſt mortem uxoris. Unde ait

II. B. GREGORIUS [α] [4]. [Imò Gennadius c. an. 460. *Conſtantinopoli.*]

Duarum Matronarum maritus poſt Baptiſmum, Clericus non ordinetur.

MAritum [c] duarum poſt Baptiſmum Matronarum Clericum non ordinandum, neque eum qui unam quidem, ſed concubinam, non matronam habuit; nec illum, qui viduam, aut repudiatam, vel meretricem in matrimonium aſſumpſerit: nec eum, qui ſemetipſum, quolibet corporis ſui membro indignatione aliqua, vel juſto, vel injuſto timore ſuperatus truncaverit: nec illum, qui uſuras accepiſſe convincitur, aut in ſcena luſiſſe dignoſcitur: nec eum, qui publicâ pœnitentiâ mortalia crimina deflevit [d] [5]: neque illum, qui in furiam aliquando verſus inſanivit, vel afflictione [6] Diaboli vexatus eſt; neque eum, qui per ambitionem [e] ad imitationem Simonis magi [f], pecuniam obtulerit [g] [7].

[c] Anſel. *l.* 7. *c.* 22. al. 26. Ivo, *p.* 8. *c.* 295. Polyc. *l.* 2. *tit.* 31.
[d] deflet. *orig.*
[e] *al.* pro ordinatione.
[f] *Act.* 8.
[g] offert. *orig.*

¶ CORR. ROM. [α] *Gregorius.*] Hoc Caput ſumptum eſt ex *c.* 72. Libelli de Eccleſiaſticis dogmatibus; qui inter opera B. Aug. editus eſt, atque ex eo alibi ſæpiſſimè ab ipſo Gratiano citatur. A Trittemio autem adſcribitur Alcuino, ab aliis Iſidoro. Sed plures, & majoris autoritatis Gennadio tribuunt, ut Valfridus Strabo *lib. de re Eccl. c.* 20. Petrus Lombardus *Sent.* 2. *diſt.* 8. S. Thomas *Quodlib.* 12. *art.* 10. Platina *in Symmacho*, & alii.

¶ PITH. [4] *B. Gregorius.*] Gennadius *in lib. Eccleſiaſticor. dogmatum.*

[5] *Deflevit.*] V. C. *deflet.*

[6] *Afflictione.*] V. C. *afflatione.*

[7] *Obtulerit.*] V. C. *offert.*